

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาผลของการสอนทักษะกีฬาที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษา

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีทักษะกีฬาเก่ง ปานกลาง และอ่อน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน โดยแบ่งตามความสามารถที่ได้จากแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลมาตรฐานของเฟรนช์ และคูเปอร์ และให้ตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่มทำแบบสำรวจทัศนคติที่มีความเชื่อถือได้ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดแปลงมาจากแบบสำรวจทัศนคติของปีแอร์-แฮริส (The Piers Harris Children's Self Concept Scale) จากนั้นก็ได้ทำการสอนทักษะกีฬาวอลเลย์บอลแก่ทุกกลุ่มเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน เมื่อทำการสอนเสร็จแล้วให้ตัวอย่างประชากรทุกกลุ่มสอบแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล และตอบแบบสำรวจทัศนคติอีกครั้งหนึ่ง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล และแบบสำรวจทัศนคติทั้งก่อนและหลังมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีการทางสถิติ คือ

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที ของคะแนนมาตรฐานจากการสอบแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลในแต่ละกลุ่มตัวอย่างประชากร
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที ของคะแนนตอบแบบสำรวจทัศนคติในแต่ละกลุ่มตัวอย่างประชากร

3. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตราน้ำขึ้นระหว่างกลุ่มทั้งก่อนและหลังการสอนทักษะกีฬาบอลเลย์บอลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way Analysis of Variance)

4. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทักษะระหว่างกลุ่มทั้งก่อนและหลังการสอนทักษะกีฬาบอลเลย์บอล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way Analysis of Variance) การวิจัยพบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนมาตรฐานทักษะกีฬาบอลเลย์บอลในการสอบก่อนและหลังการสอนทักษะของกลุ่มตัวอย่างประชากร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสอบแบบสำรวจอัตราน้ำขึ้นก่อนและหลังการสอนทักษะกีฬาของทุกกลุ่มตัวอย่างประชากร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากคะแนนอัตราน้ำขึ้นก่อนและหลังการสอนทักษะกีฬาบอลเลย์บอลทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากคะแนนทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลทั้งก่อนและหลังการสอนทักษะกีฬาบอลเลย์บอลทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แมงนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามความสามารถในการทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลก่อนที่จะทำการสอนในทางสถิติปรากฏว่า ทุกกลุ่มตัวอย่างประชากรมีทักษะกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แล้วจึงได้ทำการสอนทักษะกีฬาบอลเลย์บอลตามโครงการที่วางไว้ ซึ่งผลของการวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่า นักเรียนทุกกลุ่มมีทักษะกีฬาบอลเลย์บอลก่อนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการทางทักษะกีฬาบอลเลย์บอลดีขึ้นในทุกกลุ่ม เพราะว่าการสอนทักษะต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ทำการสาธิตให้นักเรียนได้เห็นและเข้าใจก่อน ทำให้นักเรียนนึกภาพได้ว่าทักษะนั้นทำอย่างไร เมื่อปฏิบัติจริงก็สามารถทำได้ รวมทั้งผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกระทำทักษะที่สอนนั้น

ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ อันเป็นผลให้นักเรียนมีทักษะดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของ ธอนไดค์ (Thorndikis Theory) ที่ไดกล่าวถึงกฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) ว่าถ้าหากร่างกายใดกระทำพฤติกรรมใดซ้ำ ๆ อยู่เสมอ หรือใช้พฤติกรรมนั้นบ่อย ๆ จะมีผลให้ร่างกายใดกระทำพฤติกรรมนั้นได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์¹ เป็นการช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในทักษะที่เป็นพื้นฐานที่ผ่าน ๆ อีกทั้งผู้วิจัยยังใช้วิธีการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและการฝึกควย โดยหลังการสอนทักษะต่าง ๆ ได้จัดให้มีกิจกรรมการแข่งขันเพื่อให้นักเรียนนำทักษะนั้นมาใช้เป็นการเร้าใจให้นักเรียนอยากแสดงออก ซึ่งเป็นการวัดผลความก้าวหน้าทางทักษะและเป็นการให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานควย อีกทั้งผู้วิจัยไดกล่าวถึงในบางโอกาสที่เห็นสมควร เพื่อสร้างแรงจูงใจอีกทางหนึ่งที่จะให้นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมมากยิ่งขึ้น เป็นผลให้นักเรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงทางทักษะกีฬาดีขึ้น จากระยะเวลา 8 สัปดาห์ที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนทักษะกีฬาวอลเลย์บอลให้นักเรียน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว มีผลทำให้ทัศนคติของนักเรียนทุกกลุ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมบ่อย ๆ และประสบผลสำเร็จในกิจกรรมนั้น จะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาทัศนคติของอาศัยประสบการณ์ต่าง ๆ และทักษะใหม่ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คูเกอร์ (Koocher) ที่ได้ทำการสอนทักษะการว่ายน้ำให้กับเด็กที่ว่ายน้ำไม่เป็นเลยจนสามารถว่ายน้ำได้ เป็นการให้ทักษะใหม่กับเด็กและเขาได้พบว่า เด็กที่ฝึกฝนการว่ายน้ำจนสามารถว่ายน้ำได้มีทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ส่วนเด็กที่ไม่ประสบผลสำเร็จมีทัศนคติไปในทางที่ไม่ดี²

¹William S. Sahakian, History of Psychology (U.S.A. Peacock Publishers Inc., 1968), p. 231.

²Robert A. Baron, Donn Byrne and Barry H. Kantowitz, Psychology : Understanding Behavior (Philadelphia : W.B. Saunders Co., 1977), pp. 305-307.

ดังนั้น การแนะนำแนวทางที่ถูกต้องของครูผู้สอน ตลอดจนการช่วยเหลือเกื้อกูลจากเพื่อน ๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่ครูก็ยังเป็นแกนเพราะเป็นผู้ที่รู้ถึงลักษณะต่าง ๆ ของการเรียนรู้และวิธีการที่จะให้เด็กได้เรียนรู้

ในการเรียนวิชาพลศึกษาหากครูผู้สอนได้นำหลักการสอนมาใช้โดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันแล้ว ทำให้การเรียนรู้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและอัคนโนทัศน์ได้ ก็จะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่สอนแบบสำรวจอัคนโนทัศน์ที่ขึ้นในทุกกลุ่ม อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงอัคนโนทัศน์นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ อีกด้วย ดังที่ อัลพอร์ต (Allport) ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาอัคนโนทัศน์นั้นต้องคำนึงถึงรูปร่างทางร่างกาย แรงจูงใจของแต่ละบุคคล¹ ส่วนคอร์เนล (Cornell) เห็นว่ายังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีก เช่น เพศ ทักษะการเคลื่อนไหว และระยะเวลา ซึ่งเขาได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาอัคนโนทัศน์ของเด็กจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า วิชาพลศึกษามีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาอัคนโนทัศน์ของนักเรียนชายและเด็กนักเรียนหญิงมีอัคนโนทัศน์เป็นไปในทางลบมากกว่านักเรียนชาย² จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า คะแนนสอบแบบสำรวจอัคนโนทัศน์หลังการสอนทักษะกีฬาของทุกกลุ่มตัวอย่างประชากร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระยะเวลาในการฝึกทักษะของนักเรียนมีเพียง 8 สัปดาห์เท่านั้น จึงทำให้การเปลี่ยนแปลงอัคนโนทัศน์มองเห็นไม่ชัดเจน และนอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมากดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

¹Irwin C. Saroson, Personality An Objective Approach (New York : John Wiley & Sons Inc., 1972), pp. 96-98.

²Mollie S. Smart and Russell C. Smart, School-Age Children Development and Relationships (New York : Macmillan Publishing Co., 1973), pp. 213-214.

ในการสอนพลศึกษานั้น ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าการฝึกทักษะกีฬาบอลเลย์บอล มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเรื่องผลการสอนทักษะกีฬาที่มีต่อทัศนคติของนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษา โดยเพิ่มระยะเวลาในการฝึกทักษะกีฬาให้มากขึ้น
2. ควรมีสร้างแบบสำรวจทัศนคติมาตรฐานทางพลศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย